

№ 1/1967-68.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 1/1967-68 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag angående ändring av landskapslagen om yrkesvägledning. (№ 28/1967).

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget värdsammast framhålla följande:

Den i framställningen avsedda lagen om ändring av rikets lag om yrkesvägledning har utfärdats den 13 juli 1964 (FFS 403/1964). Lagen har trätt i kraft den 1 januari 1965. Den avser upphävande av 1 § 2 mom. i lagen den 22 januari 1960 om yrkesvägledning (FFS 43/1960) och ändring av lagens 4 § 2, 3 och 4 mom. samt att till lagens 2 § foga nya mom. 2 och 3 ävensom en ny 13 §.

Upphävandet av 1 § 2 mom. och införandet av en ny 13 § avser icke förhållandena inom landskapet. Däremot berör tilläggen i 2 § och i viss mån ändringarna i 4 § landskapets lagstiftningsbehörighet och intressen.

Ändringsförslagets 2 §^{mom. 2} är utarbetad i nära överensstämmelse med den ändrade rikslagen, dock sålunda, att därifrån utelämnats bestämmelsen om bestridandet av de kostnader, som kunna åsamkas vederbörande anstalt för dess vägledningsverksamhet. Landskapsstyrelsen har tydligen utgått ifrån, att möjligen förekommande kostnader skola kunna bestridas direkt av statsmedel eller ur anslaget för invalidvården i den ordinarie budgeten. Men då här är fråga om kostnader för yrkesvägledningen, som faller under landskapets lagstiftningsbehörighet, borde utgifterna, där sådana kunna förekomma, icke sammanföras med invalidvården, som faller utanför landskapets lagstiftningsrätt och är reglerad genom överenskommelseförordning (34/52). Ur sistnämnda invalidvårdsanslag kunna vederbörandes rese- och andra dylika kostnader bestridas, men icke anstaltens undersökningskostnader.

Enligt regeringens proposition med förslag till ändring av lagen om yrkesvägledning har socialministeriet med stöd av rikets förordning om yrkesvägledning för invalider och andra partiellt arbetsföra beviljat i paragrafen avsett undersökningstillstånd åt Invalidstiftelsen, Rehabiliteringsstiftelsen för lunginvalider samt Institutet för arbetshygien. Inom landskapet finnes icke motsvarande inrättningar och i de få fall, då utlåtande om yrkesvägledning, som meddelats i anslutning till rehabiliteringsverksamhet, för landskapets vidkommande påkallats, har landskapet vänt sig till någon av dessa anstalter. Särskild ersättning torde tillsvidare icke betalats av landskapet, men det synes lik-

väl vara nödvändigt, att 2 mom. kompletteras med rikslagens motsvarande stadgande om bestridande av kostnaderna för undersökning och utlåtande.

Utskottet, som hört lagberedningssekreteraren Sune Carlsson såsom sakkunnig och som i övrigt icke har några sakliga anmärkningar att framställa mot ändringsförslaget, får därför för landstinget vördsammast föreslå,

att landstinget ville godkänna lagförslaget, dock sålunda, att 2 § mom. 2 erhåller följande ändrade lydelse:

"Yrkesvägledningsmyndighet äger rätt att vid behov hänvisa invalid eller annan partiellt arbetsför för undersökning och yrkesvägledning till särskild av landskapsstyrelsen godkänd anstalt. Här avsedd anstalt må för de kostnader, som åsamkas densamma av ifrågakvarande verksamhet, beviljas understöd av landskapets i ordinarie inkomst- och utgiftsstaten anvisade medel enligt samma grunder, som gälla i riket."

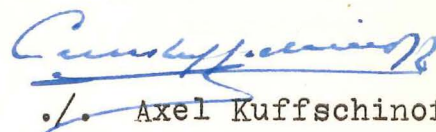
Mariehamn den 9 november 1967.

På lagutskottets vägnar:

Eliel Persson

viceordförande.

./ Axel Kuffschinoff
sekreterare.

Närvarande i utskottet: Eliel Persson, viceordförande, Bertel Boman, Edvin Östling, Karl Sundblom och Runar Wilén (ersättare).